
FOLKETINGET

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer

Dato: 18. maj 2016

Foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 4/5-16 vedr. forhandlingsoplæg på forslag om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester

Til brug for mødet i Europaudvalget fredag den 20. maj 2016 omdeles hermed foreløbigt referat af Europaudvalgets møde den 4. maj 2016, hvor kulturministeren forelagde forhandlingsoplæg på sagen om forslag til sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked.

Sagen er på dagsordenen for rådsmøde (konkurrenceevne) den 26.-27. maj 2016, som forelægges på mødet fredag den 20. maj 2016.

Med venlig hilsen

Mette Nielsen,
Udvalgsassistent

FO Punkt 5. Forslag om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked

KOM (2015) 0627

KOM (2015) 0627 – bilag 6 (samlenotat)

KOM (2015) 0627 – bilag 7 (henvendelse af 2/5-16 fra Forbrugerrådet Tænk)

KOM (2015) 0627 – bilag 5 (politisk udtalelse fra EUU og KUU til Kommissionen)

EUU alm. del (15) – bilag 322 (kopi af KUU alm. del - svar på spm.

80 om markedet selv kan løse problemet med brug af online tjenester, fra kulturministeren)

EUU alm. del (15) – bilag 321 (kopi af KUU alm. del - svar på spm.

79 om, hvilke konsekvenser forslaget om brug af online indholdstjenester har for finansieringen af dansk film, fra kulturministeren)

KOM (2015) 0626 – bilag 2 (kopi af KUU alm. del - bilag 68:

regeringens positionspapir om det digitale indre marked i EU)

KOM (2015) 0627 – bilag 2 (faktaark om brug af online tjenester på tværs af grænser)

EU-note (15) – E 24 (note af 13/1-16 om brug af onlineindholdstjenester på tværs af grænser)

EU-note (15) – E 5 (note af 4/11-15 om reform af ophavsretten)

EUU alm. del (15) – bilag 569 (internt) (kommenteret dagsorden)

Kulturministeren: Jeg har et punkt til forhandlingsoplæg om forordningsforslaget om sikring af portabilitet, altså om man kan medbringe såkaldte mobile onlinetjenester. Sagen er på dagsordenen på konkurrenceevnerådsmødet den 26. maj, men det er endnu uvist, om formandskabet vil søge en generel indstilling eller komme med en såkaldt fremskridtsrapport.

Forslaget giver mulighed for, at forbrugere kan tage deres film-, bog- eller musiktjenester med sig, når de rejser udenlands, men det vedrører kun midlertidige ophold i udlandet. Det kan f.eks. være ferier eller forretningsrejser. En børnefamilie, der kører til Sydfrankrig i sommerferien, vil således i henhold til forslaget kunne vise film på bagsædet af bilen, uden at risikere at skærmen går i sort, når de passerer Flensborg.

Indholdsudbydere får samtidig lettere ved at tilbyde portabilitet over grænserne, da der kun skal indhentes rettigheder i ét land – nemlig der, hvor forbrugeren bor. Tænk på, hvis man skulle indhente rettigheder i alle de lande, man kommer forbi. Det betyder f.eks., at TV2 ikke skal ud og indhente rettigheder i alle 28 medlemslande, men kan nøjes med at få samtykke til at vise sine programmer i Danmark, så danskere, der tager på ferie eller på forretningsrejse, kan blive ved med at se det, de har betalt for.

Forslaget berører også rettighedshaverne – altså ikke brugere, men dem der leverer det, som brugerne gerne vil kunne blive ved med at tage med sig og se. Disse rettighedshavere må selvfølgelig tåle en vis indskrænkning i deres aftalefrihed, men da forslaget kun gælder midlertidige ophold i udlandet, er skaden til at overse. Rettighedshaverne sikres mod misbrug ved, at indholdsudbydere skal tjekke, at deres abonnenter rent faktisk bor i Danmark. Udbydere kan altså ikke sælge til alle mulige, der ikke bor i Danmark. Rettig-

hedshaverne kan endvidere indgå aftaler med indholdsudbydere om, hvordan dette tjek skal ske – altså, hvordan man tjekker om folk, der har betalt for en tjeneste, bor i Danmark. På den måde sikres det, at forslaget ikke går længere end at løse den aktuelle problemstilling om at sikre danske forbrugere mulighed for at få adgang til deres danske tjenester under midlertidige ophold i andre lande.

Forslaget forhindrer ikke rettighedshaverne i at varetage deres interesser, når de genforhandler kontrakter med indholdsudbydere. De står dem frit for at sige, når kontrakten skal genforhandles, at brugerne skal betale for det ekstra gode, de får.

Det mandat, som jeg vil forelægge, er baseret på principperne i regeringens positionspapir på ophavsretsområdet, der blev udarbejdet allerede i november 2015. Det er også i tråd med den vedtagelsestekst om EU's planer for det digitale indre marked på ophavsretsområdet, som et enigt Folketing tiltrådte i marts i år. Jeg tror, det var en forespørgsel, der endte i en vedtagelse – vist nok enstemmig. Forhandlingsoplægget er:

- Regeringen vil for det første arbejde for at sikre, at forbrugere i EU kan tage lovligt indkøbte onlinetjenester med sig, når de tager midlertidigt ophold i en anden medlemsstat.
- Regeringen vil for det andet arbejde for, at en sådan løsning er balanceret i forhold til rettighedshavernes, tjenesteudbydernes og forbrugernes interesser.
- For det tredje vil regeringen arbejde for, at der er et tilstrækkeligt manøvrerum for de involverede parter til at aftale sig frem til velfungerende og grænseoverskridende løsninger inden for rammerne af det foreliggende forordningsforslag.
- For det fjerde vil regeringen arbejde for, at forslaget afgrænses til at gælde midlertidige ophold i andre medlemsstater, som jeg har understreget.
- For det femte vil regeringen arbejde for, at der indføres passende krav til indholdsudbydernes verifikation af deres abonnenter. De skal ikke være unødigt byrdefulde, og at der skal gives et vist manøvrerum for rettighedshaverne og indholdsudbydere til at indgå aftaler om denne verifikation.
- Regeringen vil for det sjette arbejde for, at rettighedshavere og indholdsudbydere får rimelig tid til at indrette sig på reglerne i forslaget.

Det er udkastet til mandat, som jeg beder udvalget om at tiltræde. Mandatet lægger f.eks. op til, at der ikke gribes urimeligt ind i parternes aftalefrihed. Mandatet lægger også op til, forslaget ikke i praksis går videre end det formål, jeg har nævnt, nemlig at sikre forbrugere grænseoverskridende adgang ved midlertidige ophold i udlandet. Det er vigtigt at sige, for jeg tror, at alle partier i Folketinget står meget fast på licensmodellen, der er afgørende for produktionen af nye film. Det er vigtigt, at det er midlertidigt brug af tjene-

ster. Det kan bl.a. ske ved en tilstrækkelig afgrænsning af begreberne bopælsmedlemsstat og midlertidigt ophold. Det kan også ske ved at sikre, at der stilles passende krav til, at indholdsudbydere har styr på, hvem deres abonnenter er.

Mandatet tager også hensyn til, at forordningsforslaget griber ind i eksisterende kontrakter, og at der kan være behov for genforhandling af disse kontrakter og udvikling af it-verifikationssystemer. Disse forhold bør tages i betragtning, når det skal fastlægges, hvor længe der skal gå fra forordningsforslaget er vedtaget, til det træder i kraft.

Formanden påpegede, at sagen havde været udvalgt til nærhedstjek. Kulturudvalget havde lavet en politisk udtalelse, som Europaudvalget havde godkendt den 5. april, og den var sendt til Kommissionen. Hun citerede: "Kulturudvalget og Europaudvalget støtter intentionen i forslaget om at gøre det muligt for borgere at bruge deres lovlige, indkøbte onlineindholdstjenester, når de opholder sig i et andet medlemsland. Udvalgene lægger vægt på at finde afbalancerede løsninger på problemet ved brug af indkøbte onlinetjenester under midlertidige ophold i andre lande. Udvalgene finder, at der inden for lovforslagets rammer vil være tilstrækkelig fleksibilitet til, at rettighedshavere, forbrugere og tjenesteudbydere kan aftale sig frem til grænseoverskridende løsninger. Endelig finder udvalgene, at visse aspekter af forslaget skal tydeliggøres." Var det mandat, ministeren bad om, i overensstemmelse med udvalgenes holdning?

Kulturministeren bekræftede dette. Udvalgenes begrundede udtalelse havde jo udgjort en drejebog, ligesom det var tilfældet med folketingsudtalelsen fra marts.

Formanden konkluderede, at der var overensstemmelse mellem regeringens positionspapir og udtalelsen fra Europaudvalget og Kulturudvalget.

Søren Søndergaard mente at have hørt ministeren bruge vendingen "lægge afgørende vægt på". Ville det sige, at man ikke kunne forestille sig et resultat, der ikke til fulde levede op til den danske holdning i sagen?

Rasmus Nordqvist sagde, at man burde præcisere, hvordan man definerer et midlertidigt ophold. Man burde også tage implementeringstiden op. Havde regeringen en idé om, hvad de andre lande mener er en fornuftig implementeringstid, hvis forslaget gennemføres?

Kulturministeren uddybede, at han havde forelagt de rammer, man ville forhandle inden for. Man måtte overveje, om der var brug for mere elastik, end man fra dansk side kunne ønske sig – f.eks. i forhold til de forhold, som Rasmus Nordqvist havde nævnt – når man tog fat i alle de andre elementer. Ministeren mente, at vendingen "lægge afgørende vægt på" var blevet brugt i folketingsvedtagelsen om licensmodellen af hensyn til danske film. Men det virkede ikke klogt at være ufleksibel og sige, at man ville lægge afgørende vægt på en gennemførelse af alle de danske synspunkter. Rettighedshaverne var også klar

over, at der skulle være fleksibilitet. De var ikke vilde med forslaget, men det var ministerens fornemmelse, at de kunne leve med det.

Formanden takkede for ministerens svar om, at det var licensdelen, der var lagt afgørende vægt på. Hun konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.